

fluktuerende som i industrielle Ejendomme, og derfor er det rimeligt, at der i dette Tilfælde staffles en større Modvægt mod disse Fluktuationer; men saa vidt jeg kan forstaa Lovforslaget, vil man have en Bestemmelse om, at der skal være en Reservecfond paa 10 pCt., hvilket er meget højere end den, de bestaaende Kreditforeninger kunne nøjes med, og dernæst findes der i Lovforslagets § 1 den Bestemmelse, at ingen Interessent, der udtræder, kan erholde den ham eventuelt tilkommende Andel i Reservecfonden udbetalt, før vedkommende Afdeling ved Indfrielse af hele sin Obligationsgæld er afviklet. I Modsetning til den ærede sidste Tale lægger jeg megen Vægt paa denne Bestemmelse, thi hvis det under vanskelige Forhold, naar der opstod Kriser, kunde tillades alle de gode Panter at gaa ud, medtagende deres 10 pCt., er jeg bange for, at kun de daarlige blev tilbage med deres 10 pCt., men det kunde nepot føre til en Katastrofe for Foreningen. Derfor er det vistnok bedst, at denne Særregel kommer til at gælde for denne Forening, men jeg tilstaa, at jeg ikke er ganske enig i Formuleringen deraf. Der tales nemlig under k for det første om Reservecfonden, naagtet der ikke i Forvejen er nævnt et Ord om Reservecfonden. Det havde i øvrigt været ganske heldigt, om man i Loven havde haft en Bestemmelse om, at der skulde dannes en Reservecfond, og at man ikke her i k var dumpet ned med Tale om Reservecfonden, hvorom der intet er nævnt før. Dernæst tales der i k om vedkommende Afdeling, uden at der med et Ord er talt om, at denne Forening skal deles i forskellige Afdelinger. Jeg fristes til at tro, at man har taget disse Ord uforandrede ud af det Lovforslag, der var til Behandling i Folketinget i Forfjor; thi i det var der Tale om to Afdelinger, en for smaa og en for store Ejendomme, og der fandtes deri en tilsvarende Bestemmelse til den, der findes her i k., ved hvilken man altsaa var gaaet ud fra, at der var to Afdelinger. Det har man beholdt her, saa at man ikke kan se, hvad der sigtes til ved „vedkommende Afdeling“. Mulig sigter man til, hvad der ellers kaldes Serier, men saa vilde det vistnok være heldigt at bruge dette Udtryk. Dernæst skulde man have stillet noget klarere frem, hvad det vil sige, at den paagældende Afdeling er bleven afviklet. Naar der ikke tales om Deling i to Afdelinger, vil det saa sige, at hele Foreningens Gæld er afviklet, eller kan der være Tale om en Deling i enkelte Serier, saa at, naar blot den enkelte Series Gæld er bleven afviklet, skal det være tilstrækkeligt? De øvrige Punkter, der ere fremhævede, tillægger jeg ikke stor

Vægt som Garanti, men jeg mener, at den største Garanti imod, at denne Forening skulde medføre Ulykker, ligger deri, at de Mænd, der bestyre den, maa have fuldstændig Klarhed over, at ville de vinde Tillid og navnlig opnaa, at gode Panter træde ind, og at Kasseobligationerne holdes i en passende Kurs, maa de navnlig fra første Færd passe meget nøje paa ikke at modtage noget som helst tvivlsomt Pant; thi begynde de først dermed, vil meget snart den Anstuelse udbrede sig, som et æret Medlem allerede har sagt, at det er kun en Forening for dem, der paa ingen Maade kunne faa Bønge andre Steder og i Virkeligheden ikke fortjene at faa dem, og saa skulde de, der fortjene at faa dem, da de have gode Panter at byde, nok vogte sig for at gaa i Kompagni med dem. Jeg mener altsaa, at de Mænd, der skulle lede Foreningen, maa navnlig i de første Aar være forsigtige med at modtage daarlige Panter. Derimod mener jeg ikke, at en Bestemmelse som den, der findes under b, at der i en enkelt Ejendom ikke maa ydes et større Laan end 200,000 Kr., har megen Betydning som Garanti, og jeg tror endog, at den er lidt farlig, fordi den let vil friste Foreningen til at tage sekundære Panter. Sæt, at en Mand har en Fabrik, der er vurderet til 800,000 Kr., og ønsker 400,000 Kr. til Laans, men maaske kan nøjes med 300,000 Kr. Han gaar til Foreningen, og den siger saa: vi maa ikke udlane mere end 200,000 Kr., men du kan tage en første Prioritet et andet Sted; saa faar han i en Sparekasse eller i en anden Forening en første Prioritet paa 200,000 Kr. og siger derpaa til denne Kreditforening: lad mig nu faa 200,000 Kr. paa et sekundært Pant. Saaledes faar han 400,000 Kr., medens han fra første Færd kunde have ladet sig nøje med 300,000 Kr., og Kreditforeningen faar mindre Sikkerhed end den ellers kunde have faaet. Jeg er ikke rigtig klar paa, om man, naar der tales om industrielle Ejendomme og i Litra a, at Behæftelsen ikke maa overstige Halvdelen af den til Pant tilbudte Ejendoms Værdi, ved „Ejendom“ skal forstaa Fabrikken, den industrielle Ejendom med Maskiner og Driftsinventarium. Jeg formoder, at det er Meningen, men jeg tror nok, at det burde udtrykkelig siges, thi det kunde tænkes, at man ellers vilde sige: det er ikke en Forening, der skal optage Sikkerhed i Løsøre, og Maskiner og Inventarium ere Løsøre, om end de i Henhold til Konkursloven kunne pantsættes sammen med den faste Ejendom ligesom Besætning og Inventarium sammen med